

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 640/2021
08.06.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Биљане Синановић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела давање мита из члана 368. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене, адвоката Миле Јанковић, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду-Посебно одељење за сузбијање корупције К ПО4 1/20 од 04.03.2021. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 284/21 од 14.04.2021. године, у седници већа одржаној дана 08.06.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Миле Јанковић, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду-Посебно одељење за сузбијање корупције К ПО4 1/20 од 04.03.2021. године, окривљена АА оглашена је кривом да је извршила кривично дело давање мита из члана 368. став 1. Кривичног законика, па јој је изречена условна осуда, тако што јој је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци у коју јој се урачунава време задржавања од 25.09.2018. године од 16,20 часова до 25.09.2018. године и истовремено је одређено да се утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљена у време проверавања од 2 године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело. Према окривљеној је изречена мера безбедности одузимање предмета прецизно наведених у изреци првостепене пресуде, који ће се након правноснажности пресуде доставити Дирекцији за управљање одузетом имовином Министарства правде Републике Србије и продати по правилима грађанског извршног поступка, а постигнута купопродајна цена уплатиће се у корист буџета Републике Србије. Истом пресудом окривљена је обавезана да сноси трошкове кривичног поступка и плати суду на име паушала износ од 10.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 284/21 од 14.04.2021. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА и пресуда Вишег суда у

Новом Саду-Посебно одељење за сузбијање корупције К ПО4 1/20 од 04.03.2021. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднела бранилац окривљене, адвокат Мила Јанковић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) и 3) Законика о кривичном поступку, с тим што из садржине захтева произилази да пресуде побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони поднети захтев за заштиту законитости уважи, побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлуку или да другостепену пресуду преиначи, тако што ће усвојити жалбу браниоца окривљене.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљене Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен.

Бранилац окривљене је у поднетом захтеву за заштиту законитости навео да се побијане пресуде заснивају на доказима на којима се према одредбама Законика о кривичном поступку не могу заснивати те је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП. Као незаконите доказе бранилац означава записник са главног претреса Кпо4 75/18 од 15.10.2018. године у којем је у другом кривичном предмету саслушан окривљени ББ, пресуду Вишег суда у Новом Саду-Посебно одељење за сузбијање корупције К По4 75/18 од 15.10.2018. године и пресуду Вишег суда у Новом Саду-Посебно одељење за сузбијање корупције СПК По4 34/18 од 31.01.2018. године уз појашњење да је противно пракси Европског суда за људска права да се окривљеној припише било каква кривица на основу исхода суђења против саоптужених.

Изнет и наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљене по оцени Врховног касационог суда су неосновани.

Из списка предмета утврђује се да је суд на главном претресу одржаном дана 03.03.2021. године, у доказном поступку, на основу члана 406. став 1. тачка 5) ЗКП извршио увид у записник КПо4 75/185 од 15.10.2018. године (КТИКО 25/18 од 27.09.2018. године) на коме је саслушан у својству окривљеног ББ, а затим и у пресуду Вишег суда у Новом Саду - Посебно одељење за сузбијање корупције К По4 75/18 од 15.10.2018. године којом је окривљени ББ правноснажно осуђен за кривично дело давање мита из члана 368. став 1. КЗ и пресуду Вишег суда у Новом Саду - Посебно одељење за сузбијање корупције СПК По4 34/18 од 31.10.2018. године, којом је окривљени ВВ осуђен за кривично дело примање мита из члана 367. став 1. КЗ.

С обзиром да је првостепени суд напред наведене доказе извео на главном претресу правилном применом одредби члана 406. став 1. тачка 5) ЗКП, да из истих суд није утврђивао чињенице у погледу кривичног дела које се окривљеној АА ставља на терет, већ је из наведених пресуда само утврдио да су поменути окривљени осуђени за предметна кривична дела која су им била стављена на терет, а уз то и да на извођење ових доказа странке нису имале примедбе, то су наводи браниоца да је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП оцењени су као неосновани.

Бранилац окривљеног је у поднетом захтеву за заштиту законитости такође указао на чињеницу да у побијаним пресудама није доказано постојање било каквог претходног договора између окривљене АА и ББ, да није доказана намера да окривљена АА избегне обрачунавање и плаћање царине као и да да мито, те да је по наводима браниоца окривљена имала намеру да плати накнаду за карту, што произилази не само из њеног исказа већ и из исказа других сведока, у ком смислу није утврђено да је окривљена предузела било коју радњу извршења кривичног дела давање мита (није учинила поклон, нити нудила поклон или обећала поклон или посредовала при подмићивању овлашћеног службеног лица). Оваквим наводима бранилац полемише са чињеничним утврђењима суда, даје своју верзију догађаја и сопствену оцену изведених доказа те фактички побија правноснажне пресуде због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања (члан 440. ЗКП).

У преосталом делу поднетог захтева за заштиту законитости бранилац је оспорио примереност изречене казне окривљеној АА с обзиром на тежину и последицу дела, на који начин се указује на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац сходно правима која има у поступку, у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 440. ЗКП и члана 441. став 1. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца у овом делу оценио као недозвољен.

Из напред изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић